

ת"פ 33125/01/14 - מדינת ישראל נגד איברהים אבו לבן, קובי יעקב כהן

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 33125-01-14 פרקליטות מחוז מרכז נ'
אלטורני(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כב' השופט הישאם אבו שחאדה
המאשימה - מדינת ישראל באמצעות
פרקליטות מחוז מרכז ע"י עוה"ד הילה כהן

נגד

4.איברהים אבו לבן
6.קובי יעקב כהן
ע"י עוה"ד רוני זביטובסקי

ג ז ר - ד י נ (בעניין נאשמים 4 ו-6)

האישומים

1. כתב האישום המקורי כלל מספר רב של נאשמים, עם מספר רב של אישומים, ואשר יוחסו להם עבירות סמים מסוגים שונים. כתב האישום תוקן כך שנאשם 4, איברהים אבו לבן (להלן: **איברהים**) הורשע בעבירה נשוא האישום העשירי ובעוד שנאשם 6, יעקב (קובי) כהן (להלן: **יעקב**) הורשע בעבירה נשוא האישום השמונה עשר.

2. לגבי איברהים: הוא הורשע בעבירה של סחר בסמים מסוכנים לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג - 1973 (להלן: **פקודת הסמים המסוכנים**). על פי עובדות האישום העשירי, ביום 26.9.13, איברהים סיכם עם נאשם אחר באותו כתב אישום בשם רקאן אלטורי (להלן: **רקאן**) כי האחרון ימכור לו "סולית" סם מסוכן מסוג חשיש תמורת סך של 4,000 ₪ וסיכם עימו את מקום המפגש. בהמשך, הורה רקאן לאחר להעביר לידי איברהים את הסמים לאחר שהדריכו אודות פרטי העסקה ומקום העסקה. בעקבות הנחייתו של רקאן, נסע האחר למקום המפגש ומכר לאיברהים את הסמים האמורים תמורת הסכום שנקבע בעסקה. יצוין כי בגוף כתב האישום לא היתה התייחסות למשקל הסמים שב-"סוליה". עם זאת, באי כח הצדדים במהלך הטיעונים לעונש הסכימו שמשקלה של "סוליה" הוא כ-100 גרם.

3. לגבי יעקב - הוא הורשע בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיפים 7א ו-7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים. על פי עובדות האישום השמונה עשר, ביום 6.1.14, החזיק יעקב בסמים מסוכנים כמפורט להלן: 0.33 גרם חשיש ועוד 0.62 גרם חשיש בארון החשמל שמחוץ לביתו שבתחומי העיר לוד; 10.79 גרם קנבוס, 1.46 גרם חשיש, 10.13 גרם קנבוס, 70.7 גרם קנבוס מחולקים בתוך שקיות ניילון בקופסא שהונחה במזווה בביתו שבתחומי העיר לוד. סה"כ החזיק הנאשם 94.03 גרם של סם מסוג קנבוס (חלקו, כאמור, בצורת חשיש).

4. התקבלו תסקירים מטעם שירות המבחן לגבי שני הנאשמים. לא היתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש.

עבר פלילי

5. לגבי איברהים - לחובתו 6 הרשעות קודמות, כאשר שתיים מהן בעבירות סמים. בנוסף, ריצה מאסר של 32 חודשים שניתן בשנת 2008 על ידי בית המשפט המחוזי במחוז מרכז, וזאת בגין הרשעתו בביצוע עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית.

6. לגבי יעקב - לחובתו 3 הרשעות קודמות, כאשר שתי ההרשעות האחרונות הן בעבירות סמים ונדון בגין למאסר בפועל. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2005.

תסקירי שירות המבחן

7. לגבי איברהים - מתסקיר שירות המבחן עולה שהינו בן 32 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים. מזה כשלושה חודשים הינו עובד כצבעי רכב במוסך, מקצוע בו עבד גם בעבר. תסקיר שירות המבחן מתאר את נסיבות חייו. נערכו לו שתי בדיקות שתן במהלך חודש דצמבר 2014 שהעידו על ניקיונו מסם. איברהים שלל צורך בטיפול ושירות המבחן מתרשם שקיים סיכון להישנות עבירות מאותו סוג. לאור שלילת נזקקות לטיפול מצידו של איברהים, שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה שתמחיש לו את חומרת מעשיו אך בד בבד תאפשר לו המשך עבודתו לשם פרנסת משפחתו.

8. לגבי יעקב - מתסקיר שירות המבחן עולה שהינו בן 35 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים. מהתסקיר עולה שהנאשם היה מעורב בעולם הסמים במשך שנים רבות, שבמהלכן השתמש בסמים ולעיתים אף באופן אינטנסיבי. שירות המבחן התרשם שלאור תלואו העמוקה של יעקב בחשיש נדרשת התערבות טיפולית משמעותית וללא טיפול קיים סיכון להישנות בהתנהגותו הבעייתית. יעקב ביטא חוסר נכונות להשתלב בהליך טיפולי בתחום ההתמכרות ולכן שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית בעניינו והמליץ על ענישה המציבה גבולות ברורים ותמחיש לו את אחריותו למצבו ולתוצאות התנהגותו.

טענות הצדדים לעונש

9. המאשימה טענה שמעשיהם של שני הנאשמים מצדיקים מאסר מאחורי סורג ובריאח וזאת לא כל שכן לאור התסקירים שהתקבלו מטעם שירות המבחן ועבר פלילי קודם לשניהם בתחום הסמים. בא כוח הנאשמים הדגיש את נסיבות חייהם של שני הנאשמים לרבות את עובדת היותם נשואים ואבות לילדים, בדיקות שתן נקיות, הודאתם וחסכון בזמן שיפוטי והעובדה שהפנימו את חומרת מעשיהם ולכן אין מקום להחמיר בעונשם.

מתחם העונש ההולם

10. כל אחד מהנאשמים הורשע בעבירת סמים מסוג פשע שהעונש המקסימאלי לצידה הוא 20 שנות מאסר (העונש המקסימאלי לעבירת הסחר בסמים ועבירת ההחזקה של סם שלא לצריכה עצמית הוא זהה). בעיני, לא קיים הבדל בין עבירת סחר בסם מסוג מסוים ובכמות מסוימת לבין החזקתו שלא לצריכה עצמית של אותו סוג סם ובאותה כמות. בעת שנאשם מורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הרי שברור שהסם מוחזק למטרות סחר והפצה. במקרה שבפני, כל אחד מהנאשמים סחר (במקרה של איברהים) או החזיק (במקרה של יעקב) סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל שמתקרב ל-100 גרם. לאור העובדה שבשני המקרים מדובר באותו סוג של סם ובאותה כמות, הפרמטרים בקביעת מתחם העונש ההולם הם זהים ולכן אקבע מתחם עונש הולם אחד שיהיה רלוונטי לשני הנאשמים. על מנת ללמוד על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה של סחר או החזקה של סם מסוג קנבוס שלא לצריכה עצמית, בכמות של כמעט 100 גרם, אביא את הפסיקה שלהלן:

א. רע"פ 1271/13 **סויה נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (7.3.13). המבקש מכר לשוטר סמוי "פלטת" חשיש במשקל של כ-100 גרם ובהזדמנות אחרת "שתי אצבעות חשיש" במשקל של כ-20 גרם. מדובר בהסתבכותו השניה של המבקש בעבירות סמים, שירות המבחן נמנע מלהמליץ על מסגרת טיפולית בעניינו וקבע כי דרושה ענישה מוחשית כדי לחדד את אחריות המבקש למעשיו. בית משפט השלום השית עליו 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, תוך הפעלת מאסר על תנאי של שישה חודשים בחופף, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪ וכן חילוט של פריטים שונים שהופיעו בכתב האישום. המדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי אשר קיבל את הערעור והשית על המבקש 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל והפעיל את המאסר על תנאי כך שחודשיים בחופף ו-4 במצטבר, סך הכל 10 חודשי מאסר. בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחתה.

ב. עפ"ג (מח'י-ם) 47347-08-11 **בירגאז נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.4.12). המערער החזיק סם מסוג חשיש במשקל של 97 גרם. בית משפט השלום השית עליו 14 חודשי מאסר בפועל. טענתו שהסמים הוחזקו לצריכתו העצמית נדחתה. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור באופן חלקי כך שעונשו הועמד על 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל וזאת לאור חלוף הזמן (כמעט 4 שנים) ממועד ביצוע העבירה ויכולתו של הנאשם לשמור על רצף תעסוקתי.

ג. עפ"ג 13427-04-13 (מח' - ב"ש) **קדוש נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (2.9.13). המערער הורשע בעבירה של אספקת סם מסוג חשיש במשקל של 60.3 גרם, אספקה נוספת במשקל של 1.34 גרם, החזקה של 0.98 גרם חשיש וכן החזקה של 19.25 גרם חשיש. סה"כ 81.87 גרם. בית משפט השלום באילת השית עליו 12 חודשי מאסר בפועל, הפעיל שני מאסרים על תנאי של 8 חודשים ו-4 חודשים במצטבר. סה"כ הושתו על המערער 24 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה המערער סבל מהתמכרות לסמים תקופה ארוכה והרקע לכל העבירות הינו יחסי חברות עם אנשים שונים המשתמשים בסמים. ערעורו לבית המשפט המחוזי התקבל כך שהמאסרים המותנים הופעלו חלקם במצטבר וחלקם בחופף כך שסך הכל העונש הסופי היה 16 חודשי מאסר בפועל.

ד. עפ"ג 28822-04-12 (מח' - ב"ש) **אינדקט נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.6.12). המערער הורשע בכך שמכר 1.6 גרם חשיש, סיפק 48.5 גרם חשיש, החזיק 8.8 גרם חשיש, 0.5 גרם קנבוס, והחזיק 3.65 גרם קנבוס. סה"כ 63.05 גרם. בית משפט השלום השית עליו 14 חודשי מאסר בפועל, קנס בסך 1,500 ₪ ופסילת רישיון לתקופה של 8 חודשים. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה.

ה. עפ"ג 41067-03-12 (מח' - ים) **מדינת ישראל נ' חושייה** [פורסם בנבו] (15.7.12). המשיב הורשע בבית משפט השלום ב-3 עבירות של סחר בסם מסוכן ובעבירה של תיווך בסם מסוכן. בהזדמנויות שונות נשוא העבירות האמורות, מכר לסוכן משטרה סמוי סם מסוג חשיש בכמות כוללת של 102.12 גרם. בימ"ש השלום גזר עליו 25 ימי מאסר, מאסר על תנאי וקנס. המשיב היה צעיר וללא עבר פלילי קודם. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והשית עליו 100 ימי מאסר.

11. לאור כל האמור לעיל, הנני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי כל אחד מהנאשמים, לענין רכיב המאסר בפועל, נע בין 4 חודשי מאסר ועד 14 חודשי מאסר.

העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם

12. במקרה שבפני, הנסיבות האישיות של שני הנאשמים מאוד דומות: לשניהם עבר פלילי בעבירות סמים; שניהם נשואים ואבות לילדים; שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית לגבי שניהם וזאת לאור עמדתם שאינם זקוקים לטיפול; שניהם הודו וחסכו בזמן שיפוטי; שניהם כמעט באותו גיל; שניהם מסרו בדיקות שתן נקיות.

13. יצוין כי שני נאשמים אחרים באותו כתב אישום בשם סעד אבו זאיד ומשה סעדי, הורשעו בגין עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בכך שכל אחד מהם החזיק 100 גרם סם מסוג חשיש, ונדון בפני ביום 13.11.14 במסגרת הסדר טיעון למאסר על תנאי וקנס של 1,500 ₪. לא ניתן לעשות גזירה שווה בין המקרה של סעד אבו זאיד ומשה סעדי שהורשעו בעבירה שהעונש המקסימאלי בגינה הוא שלוש שנות מאסר לנאשמים שבפני כעת שכל אחד מהם הורשע בעבירה שהעונש המקסימאלי בצידה הוא 20 שנות מאסר, וזאת גם אם מדובר באתו סוג סם ובאותה כמות. לפיכך, הנני קובע שעל אף כמות וסוג הסם

הדומים למקרה שבפני, עיקרון האחידות בענישה איננו חל בשל השוני המהותי בסוג העבירות שבהן הורשעו הנאשמים שבפני לעומת העבירה שבה הורשע סעד אבו זאיד ומשה סעדי. 14.

14. לאור כל האמור לעיל, הנני משית על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 8 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרם.

לגבי איברהים - בניכוי ימי מעצרו מיום 6.1.14 ועד 2.2.14.

לגבי יעקב - בניכוי ימי מעצרו מיום 6.1.14 ועד 24.2.14.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורם ממאסרם, לא יבצעו עבירה מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורם ממאסרם, לא יבצעו עבירה מסוג עוון לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ד. כל אחד מהנאשמים ישלם קנס בסך של 2,000 ₪, או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.3.15 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיד.

ה. הנני פוסל את כל אחד מהנאשמים מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 חודשים, החל ממועד הפקדת הרישיון במזכירות בית המשפט ובכל מקרה לא לפני מועד שחרורם ממאסרם.

ו. הנני מכריז על נאשם, איברהים אבו לבן, כסוחר סמים. מטיעוני הצדדים עלה שרכב מזדה הנושא מספר רישוי 9412064 שהיה בבעלותו היה משועבד בטרם מעצרו לטובת פמה מימון (1992) בע"מ (להלן: **פמה**). הרכב שוחרר לטובת פמה והאחרונה התחייבה בפני המאשימה שהיה ותיוותר יתרת זכות לאחר מכירת הרכב ופירעון החוב לטובת פמה בצירוף הוצאות כינוס הנכסים על הרכב ושכר טרחה, יפעל כונס הנכסים שימונה לרכב להעברת היתרה בהתאם להנחיות בית המשפט. על כן, ככל שתיוותר יתרת זכות, כאמור, היא תחולט לטובת הקרן הפועלת לפי סעיף 36ח לפקודת הסמים המסוכנים.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, כד' בטבת תשע"ה, 15 ינואר 2015, במעמד הצדדים.

